

Stauning 25. september 2019

Den kæmpende kirke

Kirken vil bestå frem til tidernes ende, thi det har Vorherre ikke blot udtrykkeligt lovet os, det siger også sig selv: Verden består jo fordi Gud ønsker sit evige rige befolket, ja verden består netop i dag fordi Gud i sin grundløse kærlighed ønsker at give os mulighed for at komme igennem den lille port, der fører ind til den evige lovsang i Guds rige.

Derfor er det egentlig ikke en helt korrekt at sige, at kirken vil bestå frem til tidernes ende, det er rettelig omvendt: Universet findes for kirkens skyld og denne tidsalder og denne forgængelig verden vil bestå nøjagtig så længe som kirken har brug for den. Hverken mere eller mindre.

Dvs. at verden består fordi der skal holdes gudstjeneste. Den hellige uforanderlige gudstjeneste. Den gudstjenestefejrende menighed er den søjle, som bærer kosmos, så sandt som Gud alene lader den forgængelige verden bestå, fordi han ønsker ved dåb og nadver at rive endnu nogle få udvalgte ud af dødens og djævelens hånd.

Først når målet er fuldt, vil denne verdens riger forgå. Så er den jordiske kirkes tidsalder forbi og Guds udvalgte skal rejse fra skyggelandet hjem til den himmelske kirkes evige lovsang.

Ja, den jordiske kirke skal bestå frem til tidernes ende, men det betyder naturligvis ikke, at der vedblivende vil være kristne folk eller kristne lande. Endsige ligefrem noget i retning af en kristen civilisation. Det har Vorherre ikke lovet os noget om. For så vidt som han har lovet noget, så er det kors og forfølgelse.

Guds ord i Den hellige Skrift er ikke helt entydige på dette punkt, men tendensen i dem er, at kirkens normaltilstand vil være som forfulgt og kæmpende. Jo nærmere Hans genkomst er, jo mindre vil kirken være og jo mere vil den blive forfulgt og leve i kamp med sine omgivelser.

Jo nærmere vi kommer evighedsriget jo mere vil porten snævre ind og jo mindre trængsel vil der være i den.

Evighedens Gud har naturligvis et helt andet forhold til tid, rum og tal end vi har og ligesom han tilsyneladende lod 13,7 milliarder lysår forløbe i vores univers med det ene formål at frembringe denne underskønne klode, hvorpå menneskeslægten skal leve nogle få år, således er det også en mulighed, at han vil udsætte dommedag i årtusinder alene for at frelse en lille håndfuld i hvert slægtled.

Ligesom han har skabt naturen som et overflødigshorn af tilsyneladende spild hvor f.eks. de fleste dyreliv går til grunde i løbet af de første sekunder, minutter eller timer af deres liv og kun en lille bitte brøkdel

vokser op, således kan han også skabe milliarder af mennesker for at udfylde en enkelt plads i sit himmelske kor. Således ser det ud og således antyder Jesus da også, at det forholder sig.

Måske bliver eksistensen af hele kristne folk og hele kristne civilisationer derfor kun en lille parentes i kirkens historie og måske er der i de kommende århundreder kun brug for en enkelt kirkebænk i hele verden. Sker dette, så kan de kristne som altid glæde og fryde sig, thi de ved at Gud fører dem ad rette vej for sit navns skyld. Glæd jer og fryd jer, thi jeres løn skal være stor i himlene.

Ligeledes skal vi huske på, at også i historien skaber Gud ofte mirakler. En enkelt stille bøn fra en kristen sjæl kan radikalt ændre historien.

Claus Thomas Nielsen
Sognepræst